

Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö

Församlingsblad Julen 2017

Kyrkoherdens hälsning:

Fördragsamhet, en adventsmaning

Advent hör samman med glädje: ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er... Herren är nära.” Så skriver aposteln Paulus i sitt brev till filipperna ((4:4). Texten återfinns i den andra läsningen för Tredje söndagen i Advent (årgång C). Det är Herrens advent, hans ankomst till oss, som är orsaken till glädjen. Men adventsglädjen har också med sig särskilda verkningar, som många människor kan tycka är försumbara, men det är verkningar, som gör det mänskliga livet tillsammans möjligt. Aposteln nämner en sådan verkan när han tillägger: ”Låt alla människor se hur fördragsamma ni är.” En annan verkan som aposteln nämner här är bekymmerslöshet: ”Gör er inga bekymmer.”

Men låt oss koncentrera oss på fördragsamheten. Adventstiden, den tid då vi reflekterar över Herrens ankomst till oss, är alltså på ett särskilt sätt fördragsamhetens tid. När vi erfar Herrens närhet i Ordet som upprättar, i Eukaristin och andra sakrament som ger tröst och kraft, i börens dialog, och på det sättet erfar glädjen över honom som kommit oss så nära, hur kan vi annat än låta andra människor märka detta? ”Ni har inte sett honom” – nämligen Herren – ”men älskar honom ändå; ni ser honom ännu inte, men tror på honom och kan jubla i outsäglig glädje”, skriver aposteln Petrus i sitt första brev (1:8).

En reflex och återglans av den glädjen är fördragsamheten, som vi kan visa andra människor. Ordet ”fördragsamhet” kan man också återge med ”vänlighet”, ”mildhet” eller ”saktmod”. Det som avses är förstås inte någon låtsad eller skenbar fördragsamhet, som bara är ute efter att få ut något för egen del, utan det som avses är att vi, utifrån vår glädje över Kristus, kan möta människor på ett vänligt, mildt och fördragsamt sätt, att vi kan bemöta andra som en vän möter en vän i fördragsamhet utan

förbehåll, men också kan komma ihåg, att den andre, vem det än må vara, i Jesus Kristus är min vän, ja min broder. Aposteln Paulus ställer i ett av sina brev frågan: ”Hur kan du då döma din broder?” och ”hur kan du förakta din broder?” (Rom 14:10). Ett sådant dömande och förakt, vilket inte är något annat än tröstlös arrogans, är just uttryck för det ofördragsamma och ovänliga bemötandet.

Det är ett dåligt tecken om inte längre fördragsamheten får bestämma människornas gemensamma liv, utan istället ilska, upprörda känslor, protest och när tidsandan har blivit skarp, hård, grov, föraktande, ironisk och framför allt ”kritisk”. Det är en ofördragsamhetens anda som gör att den Herre som är nära rycks bort i fjärran och glömska. Där det inte mer finns någon glädje över Herren som är nära, där sjunker den allmänna andan ner i ofördragsamhet och kan inte rädda sig ur den belägenheten.

Det är ingen tillfällighet att Paulus, som exempel på glädjens frukt i Herren som nära, nämner fördragsamhet

tillsammans med bekymmerslöshet: ”Herren är nära. Gör er inga bekymmer!” Ty inte bara bekymmerslösheten och glädjen, samt fördragsamheten och glädjen hänger samman, utan också bekymmerslösheten och fördragsamheten. Den som i rätt bemärkelse är sorglös, bekymmerslös, det vill säga, har släppt bekymren för sig själv i förlitan på Herrens omsorg, han som är nära, kan vara fri, otvungen, avslappnad gentemot sin nästa och kan möta honom eller henne

utan fördomar och misstänksamhet, men istället med deltagande och fördragsam mildhet. Den Herre som är nära, manar fram glädjen i Herren och med den glädjen också den sorglösa fördragsamheten, hjärtligheten och vänligheten mot den andre.

F. Ingvar Fogelqvist

Varför firar vi jul?

I hela kristenheten firas jul till minne av Jesus födelse. Jesus födelse, var och är, den största händelsen i hela mänsklighetens historia. Gud blev människa. Jesus kom till världen för att frälsa den.

Jesus födelse var förutsagd. Han uppfyllde profetior om Messias som finns i Gamla testamentet. Jesus bevisade med sitt liv, sina mäktiga gärningar, sin död och uppståndelse att han är Guds Son.

Lite historik.

Det finns de som påstår att julen inte alls är en kristen högtid, att de kristna bara har tagit över hedniska traditioner. Bland annat firandet av ”vintersolståndet”, och med våld förbjudit dem. Sedan införde de kristna Jesus födelsefest i stället. Vi vet att spridningen av kristendomen med sitt annorlunda och fridfulla budskap betydligt påverkade de hedniska människorna syn på födelse, liv och död.

Men inte alltid utan motstånd och strid.

I samband med kristendomens införande i Norden, förbjöds alla blottoffer. Firandet flyttades till den 24–25 december, i enlighet med den romersk-katolska kyrkans tradition. Dock behölls namnet jul för den nya högtiden. Den isländska författaren Snorre Sturlasson skriver bland andra om Kung Håkon Den Gode. Som kung försökte han införa kristendomen i Norge, men misslyckades. Han stiftade enligt sagalitteraturen även en lag att vid tiden för det nya julfirandet skulle alla dricka öl och fortsätta firandet så länge ölen räckte, eller betala böter.

Nutid.

Våra katolska församlingar i Sverige består av medlemmar från olika delar av Europa och övriga världen. Detta gör att vi som kyrka influeras av traditioner som berikar vår katolska identitet.

Polen, vårt närmsta ock katolska grannland har jultraditioner som präglar julfirandet utifrån den kristna katolska människosynen.

På julafton står i många hem en extra tallrik på bordet. Tallriken utan någon gäst väntar på den tillfällige, objudna gästen.

Italienarna brukar fira julen lite mer medvetet än övriga Europa. Liksom Jesus fick gåvorna av de tre vise männen, får de italienska barnen sina julgåvor först vid Trettondagsfesten. Under de senaste 30 åren har det dock blivit vanligt också i Italien att ge varandra gåvor också på kvällen den 24 december. Särskild uppmärksamhet fästs i Italien vid julkrubban: Så stor som möjligt och så naturtrogen som möjligt ska den vara.

På tal om julkrubba, så har vi i församlingen säkert Växjö om inte hela Smålands största julkrubba. Stor och iögonfallande med sina fantastiska belysta dekorationer och figurer. Det är tack vare familjen Burén som vi har fått denna krubba. Den har blivit en glädjande och välkommen tradition i vår församling. Familjen lägger ner många timmar, om inte dagar på arbetet och monteringen av krubban. Stort tack till hela familjen Burén för denna glädjande tradition som vi alla uppskattar.

Under de senaste åren har julens religiösa betydelse minskat i vårt land.

Julen förknippas med god mat, vila från vardagens arbete, fest, julpynt och julklappar. Det är en tid då man söker gemenskap och glädje. Man ser julen som en familjehögtid i första hand och numera tänker de flesta i Sverige inte så mycket på det kristna budskapet i samband med jul.

Jul är också en tid då en del känner mer vemod och ensamhet än annars. Barn och ungdomar från trasiga hem, de som måste fira jul ensamma, de sjuka – alla de som av olika anledningar inte kan ha den jul de önskar sig. Bland svenskar över 75 år sägs hela 12 procent känna sig ensamma under julen, enligt en sifo-undersökning.

Slutligen en liten julbön.

Lär oss att bevara de kristna katolska jultraditionerna.
Lär oss att använda adventstiden till att begrunda varför vi firar jul.
Lär oss att lära av varandra.
Lär oss att respektera varandra som bröder och systrar.
Lär oss att inte se andra människor som objekt.
Lär oss att se andra människor, som av Gud är skapade, som okränkbara.

Önskar er alla en välsignad och fridfull Jesus födelsefest.
Vi ses i Julaftonens Midnattsmässa.
God Jul!

Diakon Oddbjörn

Julgranen

Julgranen förekommer inte i Bibeln – men däremot finns ett annat träd: trädet i paradiset. Det står för synden, som skiljer oss från Gud. Dess motsats är i Nya Testamentet korset, som för oss blivit till livets träd.

Julgranen binder samman båda: påminnelsen om syndafallet och närvaron av det nya livet i Kristus. En viss påverkan har säkert den förkristna tron haft på livgivande vintergröna kvistar som idegran, järnek, en, mistel eller gran, med vilka man under den mörka årstiden smyckade hus och gård.

I Tyskland under medeltiden fanns i kyrkorna under advents- och jultiden ett så kallat ”paradisträd”, ett löv- eller barrträd, som bar den förbjudna frukten (äpplen). Det förekom också ”paradisspel”, sceniska framställningar av historien om syndafallet och fördrivningen ur paradiset. För att bekräfta sambandet mellan syndafall och frälsning är den 23 och 24 december till och med namnsdag för Adam respektive Eva i den svenska almanackan. I Nordtyskland fanns ännu under 1800-talet framställningar av Adam och Eva samt ormen i julgranen.

Först från och med 1500-talet gjorde julgranen intåg i hemmen. Inte alltid var den smyckad med ljus – det bruket växte endast långsamt fram. Från den tyska staden Bremen finns år 1570 belagt ett ”dadelträd”

med äpplen, nötter, dadlar och rosor av papper. Rosorna är en symbol för Jungfru Maria, som ursprungligen också åsyftades i psalmen: ”Det är en ros utsprungen” (se *Cecilia* nr 233). Vaxljusen som med tiden började placeras i julgranen symboliserar ljuset, som Jesus Kristus kommer med i den mörka natt som vår värld befinner sig i – ett återsken av Betlehems stjärna, som i vår tid ofta återfinns i toppen av julgranen.

Från och med 1700-talet hörde julgranen med ljus till varje välmående evangeliskt hem i Tyskland, och från och med 1800-talet fanns den också i katolska hem. Den första kända klädda granen i Sverige är från 1741 och fanns på herrgården Stora Sundby i Södermanland. Men det var först i slutet av 1800-talet som julgranen blev allmän. Omkring 1880 började man i Bayern och Österrike till och med att placera små kristusträd på gravarna, för att de avlidna skulle delta i julhögtiden.

I vår julgran kan man fortfarande känna igen de flesta av alla dessa inslag: de i silver eller guld överdragna äpplena blev till kulor, snön på grenarna blev till julgransglitter. Rött är en omtyckt färg på kulor och andra föremål i granen och påminner om blodet som Kristus utgöt på korset: Julgranen hör till korset, lika mycket som julkrubban. / I. F.

Du kära gran

(O Tannenbaum)

Du kära gran, du kära gran,
Hur trogen är din grönska!
Du står ej blott om sommarn grön,
Du är om vintern lika skön,
Du kära gran, du kära gran,
Hur trogen är din grönska!

Du kära gran, du kära gran,
Du bästa träd bland alla!
Så ofta jul ibland oss är,
Du nya gåvor oss beskär.
Du kära gran, du kära gran,
Du bästa träd bland alla!

Du kära gran, du kära gran,
Du vill oss något lära!
Att hålla ut i storm och nöd,
Ge kraft och tro i liv och död.
Ja, kära gran, min kära gran,
Det vill du visst oss lära.

Tysk originaltext: Vers 1: O Tannenbaum, Joachim Zarnack, 1819;
verser 2-3: Ernst Anschütz, 1824.

Svensk text: Nino Runeberg (1874-1934). Melodi: Melchior Franck 1615.

Julens Mässor i Sankt Mikael's kyrka 2017 – 2018

Julafton den 24 december (söndag, Fjärde söndagen i Advent)

11.00 Högmässa

Julafton/Juldagen den 24-25 december (söndag-måndag) *Påbjuden helgdag*

24.00 Julnattsmässa

11.00 Juldagsmässa

18.00 Juldagsmässa, S:t Josefs kapell, Älmhult

Annandag Jul, S:t Stefanus dag, den 26 december (tisdag)

11.00 Högmässa

27 – 30 december, för vardagsmässor, se veckoschemat på anslagstavlan

30-31 december, lördag – söndag, den heliga familjen

18.00 Lördag, vigiliemässa för söndagen

11.00 Högmässa

18.00 Vigiliemässa (söndag kväll) för högtiden, S:t Josefs kapell, Älmhult

Guds Moder Marias högtid, Nyårsdagen, söndag-måndag den 31/12 – 1/1 2018.) *Påbjuden helgdag*

18.00 Vigiliemässa för högtiden, Sankt Josefs kapell, Älmhult (söndag kväll)

11.00 Högmässa

2-4 januari, för vardagsmässor, se veckoschemat på anslagstavlan

Trettondedag Jul (Epifania) den 5-6/1 (fredag-lördag) *Påbjuden helgdag*

18.00 Vigiliemässa (fredag kväll) för högtiden

11.00 Högmässa

18.00 Kvällsmässa för högtiden (lördag kväll)

Herrens dop den 7-8/1 (lördag/söndag) – Jultidens avslutning

11.00 Högmässa

18.00 Mässa i S:t Josefs kapell, Älmhult

Ordinarie gudstjänster under terminen från och med den 8 januari 2018

Söndagsmässor (inkl. lördag kväll)

Vigiliemässa (lördagar) kl. 18.00

Högmässa kl. 11.00

Mässa/gudstjänst i Älmhult kl. 18.00

Mässor på vardagar

Måndagar till fredagar kl. 18.00

Lördagar kl. 10.00 (latin, äldre ordning)

Eukaristisk tillbedjan

Tisdagar, torsdagar och fredagar kl. 18.30 (efter Mässan)

Gemensam rosenkransbön

Tisdagar, torsdagar och fredagar kl. 17.30

Tillfälle till bikt

Fredagar och lördagar kl. 17.00 – 17.50

Reservation för eventuella ändringar, se veckoschemat på anslagstavlan i vapenhuset eller på hemsidan.

Mässor på övriga språk

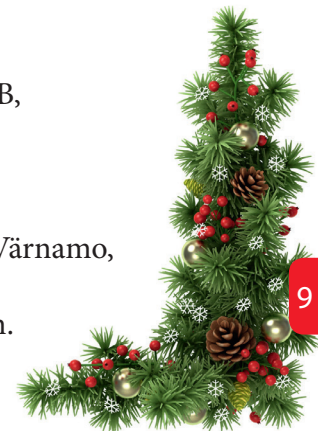
Polska: Mässa på polska firas en gång i månaden. Ansvarig präst: P. Wieslaw Brzostik SDB, Kalmar, tel. 070-998 59 54.

Kroatiska: Mässa på kroatiska firas tredje söndagen i månaden kl. 14.00
Ansvarig präst: f. Vladimir Svenda, Malmö, tel. 040-21 46 43

Ukrainska: Liturgi på ukrainska firas vissa lördagar. Ansvarig präst: f. Miroslaw Kostiw, Värnamo, tel. 0370-10051.

Ungerska: Mässa på ungerska firas några lördagar om året. Kontakta pastorsexpeditionen.

Spanska: Mässa på spanska firas den 21 december 2017 och 18 januari 2018.

Trosundervisning för barn och ungdomar i församlingen

Alla katolska barn och ungdomar är fortsatt välkomna till en ny termin med katekesundervisning. På detta sätt kan föräldrarna få hjälp med sitt ansvar att förmedla tron till sina barn. Vårterminens undervisning ser ut på följande sätt:

Första kommunionbarn och andra barn. Fyra grupper – mindre barn, 1:a kommunionbarn (två klasser) och äldre barn – träffas varannan söndag kl. 9.45. Första gången blir den 21 januari.

Månad	Datum
Januari	21,
Februari	4, 18
Mars	4, 18
April	8, 22
Maj	6

Konfirmanderna träffas varannan söndag kl. 9.45. Första träffen blir den 14 januari.

Månad	Datum
Januari	14, 28
Februari	11, 25
Mars	11, 25
April	15, 29
Maj	13, 27

Årets Första Kommunion blir traditionsenligt på Kristi Himmelfärds dag den 10 maj 2018, kl. 11.00 i S:t Mikael's kyrka, Växjö.

Årets konfirmation i S:t Mikael's kyrka, Växjö blir den 2 juni 2018, kl. 11.00 i S:t Mikael's kyrka, Växjö. Det blir vår biskop, H. Em Anders Kardinal Arborelius OCD, som förrättar konfirmationen.

Bön till ärkeängeln S:t Mikael

Helige Mikael, ärkeängel,
försvara oss i drabbningen,
var vårt värn emot djävulens skurkstreck och snaror.
Må Gud befalla över honom, bönfaller vi ödmjukt;
och du, de himmelska härskarornas furste,
fördriv i Guds kraft till helvetet,
satan och alla andra onda andar,
vilka till själarnas fördärv
stryka omkring överallt i världen. Amen.

*Ärkeängeln S:t Mikael,
Maydan nezalejnosti;
Kiew/Ukraine*

B

PP

Sverige, Port Payé

Sankt Mikael's
Katolska Församling
Växjö

God Jul
och
Gott Nytt År!

Sankt Mikael's Katolska Församling
Ulriksbergspromenaden 34 A
352 46 Växjö

Kyrkan öppen alla dagar 9.00-18.00

Pastorsexpedition:
Tel. 0470 - 152 42

Öppet: må och ons 10.00 - 12.00
fr 15.00 - 17.00

E-post: vaxjo@katolskakyrkan.se
Vår hemsida är uppdaterad:
www.sanktmikael.se

Postadress: Box 3291, 350 53 Växjö

Kyrkoherde f. Ingvar Fogelqvist
Mobil 070-432 84 99

Diakon Oddbjörn Andreassen
Mobil 076-774 16 62

Sankt Josefs kapell
Södra Esplanaden 24, Älmhult

Moder Teresasyster
Missionaries of
Charity Contemplatives
Ulriksbergspromenaden 34 B
352 46 Växjö

Tel. 0470-249 98